

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

M. L., narozený X

Státní příslušnost A.

zastoupený advokátkou JUDr. Sabínou Hodoňovou, Ph.D.,
se sídlem Mosty u Jablunkova 936

proti

žalovanému

Ministerstvo zahraničních věcí

se sídlem Loretské náměstí 5, Praha1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2014, č. j. 301354/2014-KKM,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva zahraničních věcí ze dne 24. 2. 2014, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žádost číslo ALGI201312300005 o udělení víza byla shledána přípustnou podle kodexu Společenství o vízech a Velvyslanectví ČR v Alžíru ji posoudilo podle čl. 21 vízového kodexu. Žalovaný pak shledal rozhodnutí Velvyslanectví ČR v Alžíru v souladu s vyznačeným důvodem neudělení krátkodobého víza podle vízového kodexu [*jeden nebo více členských států Vás považují za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex) nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států*]; konstatuje se proto, že Velvyslanectví ČR v Alžíru postupovalo správně, když rozhodlo o neudělení víza.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce v žalobě uvedl, že rozhodnutím žalovaného, jakož i rozhodnutím Velvyslanectví GR v Alžíru bylo rozhodnuto o právu žalobce na krátkodobé víza a s tím spojeným právu na spravedlivé řízení a na soukromý a rodinný život.

4. Napadené rozhodnutí žalovaného obsahuje pouze výrokovou část, v níž se uvádí, že se žádosti žalobce nevyhovuje, ale odůvodnění a poučení účastníků napadené rozhodnutí neobsahuje. Napadené rozhodnutí obsahuje pouze jakési „konstatování“ týkající se přípustnosti žádosti a jakési „shledání“, že postup Velvyslanectví ČR v Alžíru, kterým nebyly žalobci udělené víza, byl správný.

5. I kdyby snad bylo možno považovat část napadeného rozhodnutí s názvem „shledání“ za odůvodnění, nemůže takové odůvodnění obstát. Z napadeného rozhodnutí a ani z rozhodnutí Velvyslanectví ČR v Alžíru není vůbec zřejmé, proč žalobci nebylo vízum uděleno. Z napadeného rozhodnutí nijak nevyplývá, proč by měl být žalobce hrozbou pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví (pravděpodobně ve smyslu nařízení č. 562/2006) nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí také nijak nevypořádal ani s žádnou námitkou žalobce, které obsahovala jeho žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza.

6. Část napadeného rozhodnutí s názvem „posoudil“ obsahuje označení dokumentů, které pravděpodobně byly podkladem pro jeho vydání, avšak i kdyby označení těchto

dokumentů mělo být splněním povinnosti podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu, z těchto dokumentů nelze nijak zjistit, pro který z důvodů uvedených v rozhodnutí nebylo žalobci uděleno vízum. Totéž platí i pro rozhodnutí Velvyslanectví ČR v Alžíru. Napadené rozhodnutí tedy postrádá základní náležitosti správního rozhodnutí, je nepřezkoumatelné, nesrozumitelné a nepřesvědčivé.

7. Dále žalobce namítl, že nedostal možnost seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu a nebyla mu dána možnost vyjádřit se k podkladům napadeného rozhodnutí před jeho vydáním, což se týká rozhodnutí Velvyslanectví ČR v Alžíru.

8. Žalobce dále uvedl, že o víza žádal z důvodu, že má na území Slovenské republiky syna — A. A. L. (M. J.), ohledně kterého v současné době probíhá u Okresního soudu Bratislava IV řízení o určení styku s otcem. Tohoto řízení se žalobce nemůže zúčastňovat, protože žije v Alžírsku, a tak nemůže řádně uplatňovat své práva a plnit si své povinnosti, které jako účastník řízení o určení styku s nezletilým synem má. Podle čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod každý má právo na to, aby jeho záležitost byla projednaná nezávislým a nestranným soudem zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoliv trestního stíhání. Pro řádné uplatňování uvedených práv je nevyhnutné, aby se žalobce zúčastňoval na řízení, ve kterém se rozhoduje o jeho styku s nezletilým synem.

9. Žalobce též namítal porušení svého práva právo žalobce na respektování rodinného a soukromého života podle čl. 8 Evropské úmluvy, podle něhož státní orgány mohou do výkonu práva na respektování rodinného a soukromého života zasáhnout pouze v případech přesné vymezených. V žalobcově věci nejsou pro takový postup splněny podmínky, a proto považuje napadené rozhodnutí v rozporu s čl. 8 odst. 2 Evropské úmluvy.

10. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud Městský soud v Praze rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí České republiky sp.zn.: 301354/2014-K-KM ze dne 24. 2. 2014 zrušil a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

11. Žalované Ministerstvo zahraničních věcí ve vyjádření k žalobě uvedlo, že žalobce podal na Velvyslanectví České republiky v Alžírsku dne 30. 12. 2013 žádost o udělení krátkodobého víza. Ačkoliv byl prostřednictvím formuláře žádosti o vízum poučen, které kolonky rodinní příslušníci občanů EU vyplnit musí a které naopak nevyplňují, v žádosti nevyplnil kolonky č. 34 a č. 35, které jsou povinné pro žadatele z řad rodinných příslušníků občanů EU. Navíc ani z předložených dokladů nevyplývalo, že se na něj vztahuje definice rodinného příslušníka občana EU podle ust. § 15a zákona o pobytu cizinců. Žalobce naopak vyplnil kolonky, které rodinní příslušníci nevyplňují, a ještě je doložil příslušnými podklady ohledně pojištění, finančních prostředků k zajištění pobytu, ubytování. Bylo tak zřejmé, že podává standardní žádost o vízum. Žalobce ji řádně podepsal, uvedl místo a datum, a svým podpisem stvrdil též ve formuláři obsažené prohlášení o tom, že všechny údaje poskytl podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že jsou správné a úplné. Velvyslanectví České republiky v Alžírsku provedlo řízení o udělení krátkodobého víza, v jehož rámci zažádal o stanovisko k žádosti Ředitelství služby cizinecké policie, které bylo negativní. Žádosti proto nebylo možno vyhovět a žádost byla

v souladu s Vízovým kodexem zamítnuta, k čemuž byl použit jednotný formulář pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádosti o udělení víza podle přílohy VI Vízového kodexu a vyznačen důvod č. 6 (*Jeden nebo více členských států Vás považují za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex) nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států*). Žalobce následně podal žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza, žalovaný provedl řízení podle § 180e zákona o pobytu cizinců a vzhledem k negativnímu stanovisku cizinecké policie žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza zamítl.

12. Žalovaný zdůraznil, že důvod zamítnutí víza byl žalobci sdělen v souladu s čl. 32 bod 2. Vízového kodexu na předepsaném formuláři podle přílohy VI Vízového kodexu. Právní předpisy práva EU neukládají, aby zastupitelský úřad v rozhodnutí cizinci, který nepodal svou žádost jako rodinný příslušník občana EU, uváděl další konkrétní skutečnosti, jimiž své rozhodnutí nad rámec ve formuláři vyznačeného zákonného důvodu blíže odůvodňuje. Ani žalovaný, ani velvyslanectví ČR v Alžírsku navíc nemohly postupovat v rozporu s ustanoveními správního řádu uváděnými žalobcem, neboť podle § 168 zákona o pobytu cizinců se na řízení o udělení krátkodobého víza nevztahuje část druhá a třetí správního řádu. Tyto části správního řádu se rovněž nevztahují na řízení o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza (§ 180e). Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

13. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného nesouhlasil s názorem žalovaného, že v žádosti nevyplnil kolonky č. 34 ač. 35, které jsou povinné pro žadatele z řad rodinných příslušníků občanů Evropské unie, a že navíc ani z předložených dokladů nebylo možné dovodit, že se na žadatele vztahuje definice rodinného příslušníka občana EU ve smyslu ustanovení § 15a zákona o pobytu cizinců. Uvedl, že právní zástupce žalobce zaslal dne 23. 12. 2013 na konzulát v Alžírsku. Z tohoto e-mailu a jeho příloh vyplývá, že žalobce žádá o udělení víz jako rodinný příslušník občana Evropské unie — M. J., nar. X. Není zřejmé, proč by žalobce přikládal do řízení dokumenty, týkající se jeho syna (občana Evropské unie), kdyby nežádal o udělení víz jako rodinný příslušník občana Evropské unie. Pokud měl zastupitelský úřad o této skutečnosti jakoukoliv pochybnost, měl žalobce vyzvat k odstranění rozporů a poučit ho o možných následcích neuposlechnutí takové výzvy. Není zřejmé, jak mohl žalovaný zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když z jeho vyjádření vyplývá, že při posuzování žádosti žalobce ignoroval dokumenty, ze kterých nepochybně vyplývá, že žalobce žádá o udělení víz jako rodinný příslušník občana Evropské unie. Dále žalobce poukázal na to, že podle Úmluvy, která má aplikační přednost před zákony České republiky a legislativou Evropské unie, má každý právo na respektování rodinného a soukromého života. Napadené rozhodnutí rozhodně není přesvědčivé, jelikož z něho není možné vyvodit, proč byla žádost žalobce o vízum zamítnuta. Žalobce podal žádost u udělení víza jako rodinný příslušník občana Evropské unie a správní orgán nepostupoval správně, když tuto žádost vyhodnotil jako žádost osoby, která není rodinným příslušníkem občana Evropské unie, napadené rozhodnutí je hrubým zásahem do žalobcova práva na rodinný a soukromý život, práva na spravedlivý proces, do jeho práva na právní jistotu, protože není zákonným rozhodnutím, ze kterého žalobce neví konkrétní důvod, na základě kterého mu byla žádost zamítnuta.

III.

Posouzení žaloby

14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

15. Především soud konstatoval, že napadeným rozhodnutím, a tedy předmětem přezkumu ze strany městského soudu bylo rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí ze dne 24. 2. 2014, č. j. 301354/2014-KKM, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza podle ust. § 180e zákona o pobytu cizinců.

16. Z obsahu písemností předložených žalobcem je zřejmé, že žalobce podal u Zastupitelského úřadu České republiky v Alžíru žádost o udělení víza ke krátkodobému pobytu.

17. Tuto žádost doplnil dne 23. 12. 2013 prostřednictvím e-mailu sdělením, že je otcem nezletilého A. A. L. (M. J.), narozeného X, státní příslušnost S., a v soudním řízení vedeném u Okresního soudu Bratislava IV pod sp. zn. P se domáhá určení styku se svým synem. V této soudní věci je nařízeno jednání na 16. 1. 2014, avšak žalobce nemá oprávnění zdržovat se v schengenském prostoru, předešlého jednání se nemohl zúčastnit a nemá tak možno osobně se jednání účastnit a uplatňovat svoje práva rodiče nezletilého dítěte.

18. Zastupitelský úřad České republiky v Alžíru tuto žádost dne 8. 1. 2014 zamítl, a to s použitím jednotného formuláře pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádosti o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení podle Nařízení evropského parlamentu a rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009, o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), příloha VI, (vzor formuláře viz webová adresa:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:243:0001:0058:CS:PDF>).

Důvodem pro zamítnutí udělení víza byly skutečnosti uvedené pod bodem 6. jednotného formuláře, tedy že *„jeden nebo více členských států Vás považují za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex) nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států“*.

19. Následně dne 22. 1. 2014 podal žalobce žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza, kde poukázal na to, že v rozhodnutí není uveden žádný konkrétní důvod pro o neudělení víza, když obsahuje pouze citaci ustanovené vízového kodexu, a dále že nebylo zohledněno jeho právo účastnit se soudního jednání ve věci určení styku s jeho nezletilým synem, který žije na území Slovenské republiky.

20. Ministerstvo zahraničních věcí pak rozhodnutí ze dne 24. 2. 2014 této žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza nevyhovělo, když jednak konstatovalo, že žádost žalobce o udělení víza podle čl. 19 vízového kodexu byla přípustná a velvyslanectví ČR v Alžíru ji posoudilo podle čl. 21 vízového kodexu, a jednak že rozhodnutí velvyslanectví ČR v Alžíru je v souladu s vyznačeným důvodem neudělení krátkodobého víza podle vízového kodexu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

21. Podle ust. § 180e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, *Ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, zrušení platnosti krátkodobého víza uděleného cizinci, který na území požívá příslušných výsad a imunit, nebo prohlášení krátkodobého víza za neplatné s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství, a jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie, s důvody uvedenými v § 20 odst. 5. V rámci nového posuzování souladu důvodů neudělení krátkodobého víza je Ministerstvo zahraničních věcí povinno vyžádat si závazné stanovisko policie v případech, kdy důvodem jeho nevydání bylo nesouhlasné stanovisko policie; policie vydá stanovisko bezodkladně.*

22. Podle ust. § 20 odst. 5 zákona o pobytu cizinců *rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území hodlá cestovat společně s tímto občanem Evropské unie nebo cestovat za tímto občanem, který již na území pobývá, se krátkodobé vízum neudělí, jestliže*

a) předloží padělaný nebo pozměněný cestovní doklad,

b) je důvodné podezření, že trpí závažnou nemocí,

c) je důvodné nebezpečí, že by při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek,

d) je zařazen do informačního systému smluvních států a příslušný orgán, který rodinného příslušníka do tohoto systému zařadil, poskytne dodatečné informace, po jejichž vyhodnocení lze mít za to, že trvá důvodné nebezpečí, že by mohl při pobytu na území jiného smluvního státu ohrozit jeho bezpečnost nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, nebo

e) se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství.

23. Městský soud především musel odmítnout tu část žalobní argumentace, v níž žalobce poukazoval na to, že ze strany žalovaného nebyla vzata v úvahu skutečnost, že o udělení krátkodobého víza žádal jako rodinný příslušník občana Evropské unie. Jak je totiž zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí, důvodem pro zamítnutí udělení víza byla skutečnost, že jeden nebo více členských států považují žalobce za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex) nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států. Tento důvod však lze bezpochyby podřadit pod ust. § 20 odst. 5 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Byť tedy žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl výslovně, že by žalobce považoval za rodinného příslušníka občana Evropské unie, nemohlo nové posouzení důvodů neudělení víza podle ust. § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců přinést pro žalobce lepší výsledek, neboť právě jako rodinný příslušník občana Evropské unie by byl posuzován podle ust. § 20 odst. 5 písm. c) zákona o pobytu cizinců, a vízum by mu nebylo uděleno. Jinak vyjádřeno, existence skutečností, konstatovaných v bodě 6. rozhodnutí velvyslanectví ČR v Alžíru, znamená pro žalobce důvod pro zamítnutí udělení víza v každém případě, tedy bez ohledu na to, zda se na něj nahlíží jako na rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo nikoliv. Žalované Ministerstvo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zahraničních věcí tedy nepochybilo, jestliže při novém posouzení důvodů neudělení víza žalobci nevyhovělo.

24. Městský soud neshledal důvodnými ani námitky, vytýkající absenci náležitostí rozhodnutí žalovaného, resp. nemožnosti žalobce uplatňovat v řízení před žalovaným svá procesní práva.

25. Zde nezbylo než poukázat na ust. § 168 zákona o pobytu cizinců, podle něhož se ustanovení části druhé a třetí správního řádu nevztahují též na řízení podle § 20 a § 180e zákona o pobytu cizinců. Ve věci nového posouzení důvodů neudělení víza se tedy nepoužijí ustanovení správního řádu, upravující náležitosti rozhodnutí, včetně odůvodnění a poučení o opravném prostředku, a ustanovení opravňující účastníka být seznámen s podklady pro rozhodnutí. Ministerstvo zahraničních věcí tedy nepochybilo, jestliže při novém posouzení důvodů neudělení víza podle tyto normy správního řádu nepoužilo.

26. Konečně žalobce namítal, že jak rozhodnutím žalovaného, tak i Velvyslanectví ČR v Alžíru bylo porušeno jeho právo na respektování rodinného a soukromého života. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.

27. Jak je zřejmé z norem zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, správní orgány jsou povinny přihlížet k dopadům svých rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizinců v pobytových věcech, ovšem jen jedná-li se o pobyt trvalý, dlouhodobý i krátkodobý, nikoliv však při rozhodování o udělení krátkodobého víza, o jaké žádal žalobce. Institut krátkodobého víza je upraven v ust. § 20 až § 29b zákona o pobytu cizinců, kde na rozdíl od úpravy jiných pobytových titulů zde zákon povinnost přihlížet k dopadům rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizinců abscentuje. Nelze tudíž ani velvyslanectví ČR v Alžíru, ani Ministerstvu zahraničních věcí vytýkat, že nepřihlíželo k tomu, zda a v jaké míře bude neudělení krátkodobého víza mít dopad do soukromého a rodinného života žalobce.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Městský soud v Praze tedy na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žádná z žalobních námitek není důvodná, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

30. Soud rozhodl o žalobě bez jednání, kdy s takovým postupem vyjádřili účastníci souhlas podle ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. února 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.